

Reactie internetconsultatie Wams

Aan Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, Ministerie van Justitie en Veiligheid, Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Van Gemeente Utrecht

Datum 28 mei 2020

Inleiding

Deze reactie is een verzameling van de inbreng van ruim 15 medewerkers van de gemeente Utrecht en de buurtteamorganisaties in Utrecht, bestaande uit beleidsadviseurs sociaal domein en de aanpalende domeinen, zoals onderwijs, openbare orde en veiligheid, adviseurs informatiebeveiliging en privacy, juristen, de Functionaris Gegevensbescherming, de CISO en diverse functionarissen bij de buurtteamorganisaties Utrecht.

Allereerst zijn wij verheugd dat dit wetsvoorstel nu ter consultatie is voorgelegd. Het wetsvoorstel draagt bij aan het juridisch verankeren van de integrale aanpak. Een aanpak waar al jaren naar gestreefd wordt binnen de gemeente Utrecht.

In de praktijk zien wij bijvoorbeeld al enkele jaren dat sommige 18- tot 23-jarigen niet tot hun recht komen bij het volgen van onderwijs. Het vinden van werk lukt deze jongeren meestal wel. Het probleem in de integrale begeleiding ontstaat wanneer zo'n jongere deze baan kwijtraakt. Vanuit de RMC-wetgeving bestaat binnen de huidige wetgeving geen mogelijkheid tot het voortijdig inschakelen van Werk en Inkomen, waardoor er geen grondslag bestaat om preventieve begeleiding te bieden. Aangezien onderwijs voorliggend is binnen de Participatiewet, wordt deze jongere teruggestuurd naar school en dus 'terug naar af'. Met deze wetswijziging komt hier hopelijk een einde aan en kunnen we deze doelgroep (en alle andere doelgroepen die nu hinder ondervinden van de huidige inrichting) integraal de juiste ondersteuning bieden.

De uitwerking van het uitgangspunt 'een gezin, een plan, een regisseur' komt met de voorgestelde wijzigingen beter tot z'n recht. Mede door de toevoeging van een centrale coördinator, waar dat nodig is. Onze ervaring vanuit de Citydeal Eenvoudig Maatwerk is dat complexe, meervoudige problematiek in het sociaal domein vaak relatief simpel op te lossen is wanneer alle betrokken partijen de ondersteuning op elkaar afstemmen. Hoewel de meerderheid van cliënten deze optie niet nodig zal hebben, achten wij het van groot belang dat er nu een wettelijke verankering komt voor degenen die momenteel vastlopen in het systeem.

Een oplossing voor de onduidelijkheid rondom toestemming is eveneens een zeer welkome wijziging. Door in plaats van toestemming de formulering 'in samenspraak met' te hanteren wordt verwarring met toestemming uit de Algemene verordening gegevensbescherming voorkomen. Daarnaast sluit deze formulering veel beter aan bij de praktijk. Overbodige administratieve lasten door ongedige

toestemmingsverklaringen kunnen hiermee ook worden voorkomen. Door in samenspraak met cliënten andere partijen te betrekken, moeten professionals evengoed uitleggen aan cliënten wat er nodig is en waarom. Hiermee ontstaat hopelijk meer ruimte voor het belang en het perspectief van de cliënt, zonder aan transparantie in te boeten.

Toch zijn er ook wijzigingen die naar ons idee nog onduidelijk of onvolledig zijn. Of waar bijvoorbeeld twijfels bestaan over de uitwerking in de praktijk. Het meldpunt dat met deze wijziging nieuw in de Wmo wordt opgenomen is een daarvan. De wet lijkt hier te zijn geschreven op de huidige praktijk, maar de verhouding tot de bestaande meldpunten in het sociaal domein en daarbuiten ontbreekt. Evenals de waarborgen om zorgvuldig meldingen te beoordelen voordat actie wordt ondernomen. Bij het commentaar per onderdeel gaan we hier uitgebreid op in.

Een ander aspect waar verduidelijking nodig is, is de afbakening van het sociaal domein en de verhouding tot andere wetten. De voorgestelde wijzigingen worden enkel doorgevoerd in de vier wetten van het sociaal domein, terwijl verankering in de aanpalende domeinen ontbreekt. Ook is de samenhang met de Wet gegevensverwerking door samenwerkingsverbanden en het Wetsvoorstel persoonsgerichte aanpak en meldingen over radicalisering en terroristische activiteiten onvoldoende duidelijk. De raakvlakken en scheidslijnen tussen de verschillende wetten behoeven beter te worden toegelicht om de verschillende wetten met de juiste samenhang te kunnen toepassen in de praktijk.

In de Memorie van Toelichting van de Wams wordt het casusoverleg van de Zorg- en Veiligheidshuizen aangehaald als voorbeeld, waar wordt stilgestaan bij het fundamentele dilemma over het juridisch kader van zo'n casusoverleg. Het huidige wetsvoorstel biedt het juridisch kader voor casusoverleggen die vanuit de Wmo worden geïnitieerd, maar de onderlinge verhouding tussen het Wmo-casusoverleg en een casusoverleg in het Zorg- en Veiligheidshuis wordt niet duidelijk.

In het verlengde hiervan willen we benadrukken dat de oplossing om het bovenstaande te verduidelijken wat ons betreft niet ligt in het per partij specificeren van bevoegdheden en mogelijkheden tot betrekking bij het onderzoek in een AMvB. Dit zou tot structurele uitsluiting van partijen kunnen leiden, wat maatwerk kan belemmeren en de integrale aanpak alsnog kan dwarsbomen.

Met de implementatie gaan uiteraard kosten gemoed; zowel procesmatig als in de aanpassingen van ondersteunende applicaties. Een verandering van werkzaamheden betekent dat professionals bijgeschoold moeten worden. Tegelijkertijd betekent deze wetswijziging dat er aanpassingen nodig zijn in de digitale infrastructuur. Een enkelvoudige uitvraag bij meervoudige problematiek is alleen mogelijk met de juiste technische waarborgen. Dit zal naar verwachting in bestaande of nieuwe applicaties moeten worden gerealiseerd, wat eveneens kosten met zich meebrengt. Wij zouden graag zien dat er meer aandacht wordt besteed aan de implementatie van het wetsvoorstel en aan de daarmee gemoede kosten.

Op de volgende pagina's is ons commentaar van het wetsvoorstel per onderdeel nog verder uiteengezet. Indien gewenst lichten wij onze reactie graag verder toe.

Commentaar per onderdeel

A.

Artikel 1.1.1.

1. Geen opmerkingen.

B.

Hoofdstuk 2.

2. Geen opmerkingen.

C.

Artikel 2.1.1.

3. In lid 1 en lid 2 wordt gesproken over het gemeentebestuur en in het voorgestelde lid 3 wordt gesproken over het college. Graag gelijktrekken.

D.

Artikel 2.1.2.

4. Geen opmerkingen.

E.

Artikel 2.1.8.

5. Wij onderschrijven de voorgestelde wijziging van artikel 5.4.1. om de taken op grond van de Wmo 2015 af te stemmen met in ieder geval zorgverzekeraars met als doel om de wetten integraal en gecoördineerd uit te voeren. Door echter persoonsgegevens volledig uit te sluiten van onderlinge afstemming, zoals uit de Memorie van Toelichting blijkt, lijkt gepseudonimiseerd onderzoek ook niet mogelijk.

Er bestaat overlap tussen zorg die onder de Wmo, de Zvw en de Wlz geleverd wordt. De huidige opdracht aan gemeenten en zorgverzekeraars is om het beleid op elkaar af te stemmen. Door gepseudonimiseerd onderzoek, met passende waarborgen gezien de gevoeligheid van de gegevens, kan worden gemeten of het afgestemde beleid daadwerkelijk bijdraagt aan het beoogde doel. Volledig geanonimiseerd onderzoek zal niet mogelijk, omdat de verschillende bronnen (Zvw, Wlz, Wmo) niet vergelijkbaar zullen zijn. Dit soort onderzoeken maakt veelal gebruik van gepseudonimiseerde gegevens, die nog steeds onder de definitie van persoonsgegevens vallen. In de huidige formulering van de Memorie van Toelichting lijkt deze objectieve meting van de effecten van het beleid door gemeenten en zorgverzekeraars niet mogelijk. Dit vinden wij onwenselijk.

Resultaten uit de afstemming met zorgverzekeraars in individuele casussen, zouden in dergelijke gepseudonimiseerde onderzoeken kunnen worden getoetst aan de gehele populatie. Niet als enige manier om beleid te ontwikkelen en verbeteren, maar wel als een van de manieren. Dat zou ons inziens de samenwerking tussen gemeenten en zorgverzekeraars ten goede komen en daarmee de zorg verbeteren.

F.

Artikel 2.2.5.

6. Het huidige voorstel voor dit artikel geeft onvoldoende inzicht in de specifieke taken van dit meldpunt en de verhoudingen met bestaande meldpunten die reeds vanuit bestaande wetgeving zijn opgericht. In de Memorie van Toelichting wordt momenteel gerefereerd aan de meldpunten bij gedwongen zorg (Wvggz) en het AMHK. De Verwijsindex uit de Jeugdwet (art. 7.1) ontbreekt. Uit de Memorie van Toelichting blijkt dat meldingen kunnen worden doorverwezen naar 'maatschappelijke ondersteuning, publieke gezondheidszorg, waaronder preventieve zorg, geneeskundige zorg, langdurige zorg, jeugdzorg, onderwijs, welzijn, wonen, schuldhulpverlening of werk en inkomen, of toezicht, openbare orde of veiligheid'.

De verhouding met de bestaande meldpunten ontbreekt, waardoor eveneens de verhouding tot de bestaande *waarborgen* bij de bestaande meldpunten ontbreken. Denk bijvoorbeeld aan de voorwaarde bij de Verwijsindex dat minstens twee professionals zorgen moeten uiten over een kind of gezin, voordat de melding wordt opgepakt. Uit dit artikel blijkt momenteel dat deze soort meldingen niet wordt uitgesloten van dit meldpunt artikel 2.2.5 Wmo. De mogelijkheid tot het stellen van nadere eisen in een algemene maatregel van bestuur, biedt nog niet de garantie dat de verhouding tot bestaande meldpunten en hun waarborgen duidelijk worden.

Als bij zorgen over de ontwikkeling van een kind nu ook meldingen kunnen worden gedaan via dit meldpunt, naast het AMHK en de Verwijsindex, zonder dat de specifieke waarborgen van de bestaande meldpunten opgaan, bestaat de kans dat dit meldpunt een 'kliklijn' wordt. Bijvoorbeeld in ruzies tussen partners of burens moet dit meldpunt niet een laagdrempelig alternatief met minder strenge voorwaarde worden voor de bestaande meldpunten. Dit onderscheid ontbreekt momenteel in het voorstel en zien wij graag opgenomen worden in de Wams.

7. Daarnaast moeten wat ons betreft strenge voorwaarden worden gesteld voor het optreden aan de hand van bepaalde meldingen. Ook hier geldt dat de verhouding met de bestaande meldpunten van belang is om concreet te kunnen handelen naar meldingen bij dit 'nieuwe' meldpunt. Bij de AMHK en de Wvggz zijn voorwaarden opgenomen voor het zonder te informeren starten van een onderzoek naar of er zorg nodig is. Wij vragen ons af hoeveel meldingen over zorg buiten deze bestaande meldpunten om worden gedaan waarbij het niet mogelijk of bevorderlijk is om de persoon ten aanzien van wie de melding is gedaan te informeren over de melding.

Daarbij is het de vraag of een melding voldoende is om überhaupt al het onderzoek naar de persoon ten aanzien van wie de melding is gedaan te starten. Omdat iedereen een melding kan doen over een inwoner, verdient het aanbeveling om eerst de melding zelf te onderzoeken, voordat een dossier over de persoon ten aanzien van wie de melding is gedaan geopend wordt. Eveneens om te voorkomen dat het nieuwe meldpunt een soort 'kliklijn' wordt.

In de Utrechtse praktijk wordt een melding bijvoorbeeld eerst op naam van de melder gezet. Dan volgt een onderzoek naar de aard van de melding en wordt de melder indien mogelijk uitgenodigd voor de introductie van het buurtteam. Voor de persoon ten aanzien van wie de melding is gedaan komt de ondersteuning of zorg dan niet uit de lucht vallen, maar wordt dit geïntroduceerd door een bekende. Dit bevordert het opstarten van een onderzoek en het daaropvolgende zorgtraject.

8. Lid 2 onderdeel d behoeft explicitering van 'zo nodig'. Aangezien iedereen een melding kan doen over elke ingezetene, zijn er risico's verbonden aan de terugkoppeling aan de melder. Ook informatie over het doorsturen van een melding of het al dan niet verder uitzoeken van een melding kan gevoelige informatie bevatten. Dit hangt samen met de vorige opmerking.

Soms kan betrokkenheid van de melder van belang zijn bij het onderzoek naar de benodigde zorg, zoals ook uit de formulering van artikel 2.3.2. blijkt. In dat geval krijgt een melder al direct een terugkoppeling en is dit ook relevant voor het vervolg van het onderzoeks- en/of zorgtraject. Als de melder niet bij het onderzoek kan worden betrokken, zou in eerste instantie moeten worden bekeken of de boodschap 'we hebben uw melding ontvangen' voldoende is. De belangen en de privacy van de persoon ten aanzien van wie de melding is gedaan staan hierbij voorop. De huidige formulering lijkt vooral uit te gaan van de melder.

G.

Artikel 2.3.2.

9. Geen opmerkingen.

H.

Artikel 2.3.3.

10. Geen opmerkingen.

I.

Artikel 2.3.5.

11. Geen opmerkingen.

J.

Artikel 2.3.8.

12. Geen opmerkingen.

K.

Artikel 2.3.9.

13. Geen opmerkingen.

L.

Artikel 2.3.10.

14. Geen opmerkingen.

M.

§3a

Artikel 2.3a.1.

15. In het eerste lid ontbreekt de melder, zoals deze wel in de voorgestelde zinsnede in het nieuwe artikel 2.3.2. is opgenomen: "ten behoeve van wie de melding is gedaan en, indien dit een andere persoon is, zo nodig met degene die de melding heeft gedaan". Als direct bij de melding blijkt dat er behoefte is aan andere dienstverlening dan maatschappelijke ondersteuning of als andere gezinsleden daar behoefte aan hebben, is het net als in artikel 2.3.2. van belang om de melder indien nodig bij het onderzoek te kunnen betrekken.
16. Voor de voorgestelde algemene maatregel van bestuur in lid 3 willen wij benadrukken dat oplossingen binnen het sociaal domein en de aanpalende domeinen in bepaalde (uitzonderlijke)

gevallen bij onverwachte partijen gezocht kunnen worden. Bij het eventueel inperken van partijen die mogelijk kunnen bijdragen aan het verminderen of oplossen van problemen bij meervoudige problematiek, is het van belang om na te gaan in hoeverre het structureel uitsluiten van partijen niet schadelijk kan zijn voor bepaalde cliënten. Voorbeelden hiervan zijn chaletparken als de oplossing tijdelijke huisvesting is, allerhande casuïstiek waarbij de uitvoeringsorganisaties van het Rijk betrokken zijn of waarbij het Rijk zelf onderdeel kan uitmaken van de oplossing.

Artikel 2.3a.2.

17. De mogelijkheid tot afzonderlijk informeren is een cruciaal element in het eerste en derde lid van dit artikel. In de Memorie van Toelichting is te lezen dat deze mogelijkheid niet geldt voor kinderen onder de 12 jaar. Hoewel het klopt dat de ouders/voogden over hun kinderen onder de 12 jaar standaard mogen worden geïnformeerd, is dat niet het geval voor elke persoon die onder de definitie van gezinslid kan vallen. Gelet op deze personen geldt dat de optie tot apart informeren van gezinsleden ook kinderen onder de 12 jaar mogelijk moet zijn.

Artikel 2.3a.3.

18. Geen opmerkingen.

Artikel 2.3a.4.

19. Geen opmerkingen.

Artikel 2.3a.5.

20. Geen opmerkingen.

N.

Artikel 2.4.1.

21. Geen opmerkingen.

O.

Artikel 2.4.2.

22. Geen opmerkingen.

P.

Artikel 5.1.1.

23. Geen opmerkingen.

Q.

Artikel 5.2.1.

24. Geen opmerkingen.

R.

Artikel 5.2.5.

25. Geen opmerkingen.

S.

§4

Artikel 5.4.1.

26. In het tweede lid wordt enkel een uitzondering gemaakt voor het bijzondere persoonsgegeven 'gezondheid'. Voor onderzoeken naar maatwerkvoorzieningen binnen de Wmo 2015 is in artikel 2.3.5, vijfde lid onder h bepaald dat rekening moet worden gehouden met de "de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de cliënt". Om daaraan uitvoering te kunnen geven, kan het noodzakelijk zijn om bijzondere persoonsgegevens van religieuze of levensbeschouwelijke aard, over ras of etnische afkomst en over seksueel gedrag of seksuele gerichtheid te verwerken als dat onderdeel kan zijn van de oplossing. Ook voor onderzoeken als bedoeld in artikel 2.3a.1, eerste lid en art. 2.3a.4 is deze uitzondering nodig, al is het maar omdat de eventuele betrokken partijen een dergelijk bijzonder persoonsgegeven kunnen zijn.

Daarnaast is dit inconsistent met de Jeugdwet, waarin enkel over bijzondere persoonsgegevens (en dus ook andere dan gezondheid) wordt gesproken. En het zou dus als gevolg hebben dat bepaalde bijzondere persoonsgegevens die voor de uitvoering van de Jeugdwet worden verwerkt, niet meegenomen mogen worden in onderzoeken als bedoeld in artikel 2.3a.1, eerste lid en art. 2.3a.4.

27. In het vierde lid ontbreekt de Wet houdende regels inzake de Regionale Meld- en Coördinatiefunctie Voortijdige Schoolverlaten, voor de uitvoering van de RMC-taken. Aangezien de RMC-taak niet in de Leerplichtwet 1969 is opgenomen maar in meerdere andere wetten, is het van belang om deze wet of de wetten waarin de RMC-taken zijn opgenomen wel op te nemen in lid 4. Uit de Memorie van Toelichting blijkt (overigens niet uit de toelichting bij dit artikel) dat de RMC-taken onder het aanpalende domein onderwijs moeten worden beschouwd. Uit gemeentelijke ervaring blijkt daarnaast dat in deze doelgroep regelmatig sprake is van meervoudige problematiek. Dit houdt in dat hier bij uitstek integraal samengewerkt moet worden in het sociaal domein en de aanpalende domeinen. Onduidelijkheid in dit artikel over welke wetgeving van toepassing is, kan de bestaande handelingsverlegenheid juist voor deze doelgroep in stand houden. Dit achten wij zeer onwenselijk.

Artikel 5.4.2.

28. Voor het eerste, het tweede en het vierde lid gaat eveneens opmerking 26 op.
29. Bij het tweede lid is het voor de uitvoerbaarheid van belang dat er geen onduidelijkheid bestaat over of de verwerking van de gegevens die oorspronkelijk ten behoeve van de Wet tijdelijk huisverbod zijn verwerkt nu voor het onderzoek onder de Wmo kunnen worden gebruikt. De huidige formulering van artikel 5.4.2. zou mogelijk tot gevolg kunnen hebben dat elke keer bij een Wmo-onderzoek waar een tijdelijk huisverbod van kracht is, de onderzoekende partij moet beargumenteren waarom het Wmo-onderzoek in lijn is met het opleggen, het verlengen en de controle op de naleving van het huisverbod (art. 10, lid 2 Wet tijdelijk huisverbod). In de praktijk kan dit leiden tot extra administratieve handelingen, die voorkomen kunnen worden als de beargumentering over de relevantie van een gegevens over een huisverbod reeds in artikel 5.4.2. of het bijbehorende deel van de Memorie van Toelichting wordt opgenomen.

Artikel 5.4.3.

30. Voor het tweede lid gaat eveneens opmerking 26 op.

31. Vierde lid: Het verslag van een casusoverleg bestaat in de praktijk vaak uit een actielijst voor betrokken partijen. Hierbij wordt het principe gehanteerd dat er geen inhoudelijke problematiek in een actielijst is opgenomen. De verschillende partijen die betrokken zijn bij de uitvoering van het plan, moeten daarentegen wel van elkaar weten wie welke actie uitvoert. Juist om integraal en gecoördineerd het plan uit te voeren. De huidige formulering lijkt daarmee strijdig te zijn en niet in het belang van de cliënt. Een dergelijk onderscheid toevoegen aan het vierde lid zou dan ook nieuwe handelingsverlegenheid bij professionals voorkomen.

Artikel 5.4.4.

32. Voor het tweede lid gaat eveneens opmerking 26 op.

Artikel 5.4.5.

33. Eerste lid: bij de uitvoering van de Wmo 2015 worden standaard plannen van aanpak opgesteld voor de cliënt en/of het gezin. Hierop is gezien de huidige bewaartermijnen van de Wmo 2015 een bewaartermijn van vijftien jaar van toepassing. Het werkplan dat in dit artikel wordt bedoeld zal nagenoeg dezelfde status krijgen als de huidige plannen van aanpak. Met een dergelijke bewaartermijn kan ondersteuning opnieuw opgepakt worden als deze tussentijds stopt. In gevallen waar sprake is van meervoudige problematiek zal dat niet in alle gevallen binnen twee jaar op alle domeinen opgelost zijn. Allereerst is de huidige bewaartermijn gebaseerd op de continuïteit van zorg, wat in het belang van cliënten is. Daarnaast zullen er veel administratieve lasten bij komen in de uitvoering als er onderscheid moet worden gemaakt in de verschillende plannen en daar verschillende bewaartermijn bij horen. Zeker als niet duidelijk is waarom er onderscheid in aangebracht wordt. De vraag is daarnaast of het voor cliënten begrijpelijker wordt. Voor alle betrokkenen lijkt een uniforme bewaartermijn voor cliëntplannen onder de Wmo wenselijk.

Artikel 5.4.6.

34. Bij het opstellen van nadere regels over verwerking en verstrekking van persoonsgegevens of het hanteren van technische standaarden of beveiligingseisen is van belang om het huidige complexe landschap niet nog complexer te maken. De Wmo 2015 is weliswaar een wet over ondersteuning vanuit gemeentelijk oogpunt, maar de toepassing ervan is in een breed zorglandschap. Een breed scala aan partijen is betrokken bij het integraal en gecoördineerd verlenen van diensten, binnen het sociaal domein en de aanpalende domeinen. Velen van hen zijn door wetgeving al aan bepaalde standaarden gebonden, zoals de BIO, ISO27001, NEN7510, ROSA.

Wij onderschrijven dan ook het belang van goede beveiliging in relatie tot de aard van de (bijzondere) persoonsgegevens in deze gegevensverwerkingen. Sommige gegevensuitwisselingen vergen standaard hoge beveiliging, die bij voorkeur op de bestaande standaarden zijn gebaseerd. Ook vinden wij het een goede zaak dat wordt bepaald welke organisatie wordt belast met het beheer van de afspraken over standaarden, taal en techniek.

Dat neemt niet weg dat bij sommige gegevensuitwisselingen bepaalde risico's geaccepteerd moeten kunnen worden door de verantwoordelijke partijen. Zeker gezien de risicogebaseerde aard van eerder genoemde standaarden. Bijvoorbeeld als bepaalde deelnemende partijen (nog) niet aan de eisen kunnen voldoen, maar wel een essentiële rol spelen in het zorglandschap. Of als gevoeligheid van de gegevensuitwisseling sterk wisselt, waardoor maatwerk mogelijk moet zijn.

Duidelijkheid is van belang als het gaat om verantwoordelijkheden voor het implementeren van

dergelijke beveiligingseisen, het toezicht op deze implementatie en wie de risicoafwegingen mag maken bij welke gegevensuitwisselingen. Tegelijkertijd moeten beveiligingseisen afgewogen worden tegen andere belangen die spelen: te hoge kosten aan beveiligingsmaatregelen komen mogelijk ten koste van de zorg, verplichte certificering prijst kleine gespecialiseerde zorgaanbieders uit de markt, etc. Het vinden van de juiste balans is wat ons betreft van groot belang.

T.

§4

Artikel 5.5.1.

35. Geen opmerkingen.

Artikel 5.5.2.

36. Voor alle leden gaat eveneens opmerking 26 op.

37. Voor het tweede lid gaat eveneens opmerking 27 op.

Artikel 5.5.3.

38. Hiervoor gaat eveneens opmerking 26 op.

39. Bij de uitvoering van dit artikel vinden wij het van groot belang dat bij het verzoek de noodzaak van de verstrekking wordt beargumenteerd. Partijen die betrokken zijn bij deze gegevenslevering zullen verantwoording af moeten leggen over de verstrekte gegevens aan cliënten, in ieder geval bij inzageverzoeken onder de AVG (art. 15). Zorgvuldigheid in de afweging van de noodzaak voor het leveren van gegevens blijft van belang. Voor beide partijen betrokken bij de gegevenslevering moet de noodzaak duidelijk en te verantwoorden zijn.

Artikel 5.5.4.

40. Geen opmerkingen.

Artikel II – Wijziging Jeugdwet

41. Geen opmerkingen.

Artikel III – Wijziging Participatiewet

Artikel 7b

42. Geen opmerkingen.

Artikel IV – Wijziging Wet gemeentelijke schuldhulpverlening

Artikel 3b

43. Geen opmerkingen.